

Протокол

№

гр. София, 12.10.2017 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав**, в публично заседание на 12.10.2017 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Росица Бузова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3463** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. чл.203, ал.2 АПК вр. § 1 от ЗР на ЗОДОВ, на именното повикване в 12.40 ч. се явиха:
ИЩЦАТА Б. А. Ж. редовно уведомена от предходното с.з., не се явява лично, представлява се от адв. С. с пълномощно отпреди.

ОТВЕТНИКЪТ Н. ОСИГУРИТЕЛЕН ИНСТИТУТ (НОИ) редовно уведомен от предходното с.з., се представлява от юрк. П. с пълномощно изх.№ 1016-40-948/26.09.2017 г. от управителя на НОИ, избран с приложено решение на Народното събрание от 19.09.2017 г.

СГП редовно уведомена от предходното с.з., се представлява от прокурор К..

ЯВЯВАТ се допуснатите на ищцата свидетели, редовно призовани.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че процесуални пречки за разглеждане на делото няма, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се разпитат допуснатите на ищцата и явили се в днешното с.з. свидетели.

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетелите и СНЕ самоличността им:

А. Й. С., ЕГН [ЕГН], л.к. №[ЕИК], изд. на 16.11.2010 г. от МВР-С., неосъждана, без дела и родство със страните.

Р. В. В., ЕГН [ЕГН], л.к. №[ЕИК], изд. на 05.09.2014 г. от МВР-С..

ПРЕДУПРЕДЕНИ за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 НК, свидетелите поотделно обещаха да кажат истината.

ОТСТРАНИ се от съдебната зала вторият свидетел до разпита му.

РАЗПИТ на СВИДЕТЕЛЯ С.: Работя понастоящем като член на ТЕЛК „Общи болести“ в [фирма]. Към 2013 г. участвах в състава на специализирания състав на ТЕЛК „Очни болести“ към [фирма]. Освен мен, д-р Р. В. и д-р Б. Ж. бяха в състава на този специализиран състав. През 2013 г. се е явила при нас за преглед за преосвидетелстване А. А. Д., която преди това е минавала на общия ТЕЛК в Първа градска болница, където са й констатирани заболявания от общ характер. От там са я насочили за преосвидетелстване към специализирания състав на ТЕЛК „Очни болести“. Ние прегледахме лицето с всички необходими инструменти и апарати и констатирахме, че няма функционален дефицит за очни заболявания – нито късогледство, нито далекогледство, и/или друго. Съответно определихме 0% трайна намалена работоспособност (ТНР). Всичко протече по общия ред, рутинно, не е имало опит за външно въздействие или за вътрешно такова, единодушен беше състава на специализирания ТЕЛК, че лицето няма очно заболяване, което да обуславя процент ТНР. Независимо от това бяхме длъжни да приемем вече определения й процент от общия ТЕЛК - 62%ТНР и автоматично да го отразим в ЕР № 1829/22.10.2013г. по описа на ТЕЛК „Очни болести“ при [фирма]. На гърба на същото експертно решение, в раздела за констатации е записано, че предвид определения процент трайна намалена работоспособност, съгласно НМЕ от 2010 г., лицето може да работи като архивист. В същия раздел е посочено, че дадените 62% ТНР са съгласно ЕР № 1885/07.06.2013 г. на ТЕЛК „Общи заболявания“ при “Първа градска болница – С.”.

По онова време, при специализиран състав на ТЕЛК, пациентите се пращаха за преглед с експертна консултация от общия ТЕЛК. В случая тя се съдържа в ЕР № 1885/07.06.2013 г. на ТЕЛК „Общи заболявания“ при Първа МБАЛ-С.. Така в случая ние се явяваме издател на ЕР № 1829/22.10.2013 г. за 62% ТНР на А. А. Д., без като специализиран състав да сме ѝ определили какъвто и да е процент за каквото и да е очно заболяване. При обжалването на ЕР № 1829/22.10.2013 г., формално то се явява наше и като такова е отменено от НЕЛК. На база на това експертно решение А. А. Д. е получавала с суми за лична пенсия за инвалидност за общо заболяване, което е щета за бюджета на ДОО. След като беше отменено от НЕЛК, НОИ издаде ревизионен акт за начет (Р.) за възстановяване от наша страна на сумата, получена от това лице като пенсии за инвалидност. Когато получихме Р., ние се опитахме в определения от закона срок да реагираме и да напишем възражения, всяка една поотделно от състава, но не бяха приети нашите възражения. Мисля, че цяла година траеше процедурата, непрекъснато ни се връчваха някакви документи, ние отивахме в НОИ, за да връчим нашите аргументи, получавахме нови документи и така отново и отново. Казваха ни, че няма друг вариант освен да заплатим сумата по Р., а тя се увеличаваше с лихвите за забава, които не бяха съвсем малки. Търсехме възможност да бъдем приети от директора на НОИ С.-град, но той отказа. Прие ни друга служителка, изложихме случая, съчувстваха ни, че без вина трябва да плащаме и това беше всичко. Написахме възражение до г-н Т. В., директор на ТП на НОИ С.-град, който възложи нарочна проверка. Независимо от всички тези наши постъпки, разговори и документи, получихме разпореждане, че трябва да платим на НОИ сумата по Р., по 1/3 всяка от нас. Всички действия предприемахме аз, д-р В. и д-р Ж.. Търсихме главни специалисти от НОИ, които да ни съдействат, нямахме достъп до тях, направо това беше ходене по мъките. Аз 40 г. съм очен лекар, такова нещо не съм преживявала, д-р Ж. също. Служителите в НОИ дори ни се подиграваха, абсолютно неуважително се отнасяха към нас. Тогава се принудихме да си потърсим адвокати. Междувременно съкратиха всички специализирани ТЕЛК състави и всеки тръгна да си търси друга работа. Аз останах в общия ТЕЛК на Пета МБАЛ-С. като очен лекар, д-р Ж. си беше намерила работа в специализирания състав на НЕЛК за очни болести, със срок на изпитване. По същото време беше издаден Р.. Не зная доколко е повлиял на

освобождаването на д-р Ж. от НЕЛК в изпитателния срок. Знам, че е от провинцията, живееше в С. на квартира, сама. Вследствие на всичко случило се тя напусна столицата и се върна в родното си място. Аз три години съм работила с д-р Ж., за мен тя е сериозен и изряден човек, сериозно се е отнасяла към служебните си задължения и предполагам, че всичко случило се ѝ се е отразило негативно. Всички го приехме като професионално унижение и явна несправедливост, тъй като трябваше да плащаме суми, без да имаме никаква вина. Аз и д-р В. искахме да подадем иск, за да си търсим правата по съдебен ред, но се отказахме - никой не може да ни плати нервите, изхабени около случилото се. Тъй като аз съм очен лекар в общия ТЕЛК на Пета МБАЛ С., поддържам професионални контакти с очния състав на НЕЛК, и оттам в разбрах, че д-р Ж. е освободена. Колегите ми казаха, че за времето, през което е работила там д-р Ж. не е съумяла да схване спецификата на работата в НЕЛК, която е по-различна от работата в ТЕЛК. Когато се оваканти място в очния състав на НЕЛК, те си търсеха човек - мен лично ме са ме канили три пъти.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме повече въпроси към свидетелката.

ПРИКЛЮЧИ се разпитът и се ОСВОБОДИ свидетелката от залата.

РАЗПИТ на свидетелка В.: Към 2013 г. работех като член на специализирания състав на ТЕЛК по очни болести към [фирма] с д-р С., като председател и д-р Б. Ж. като член. Запозната съм със случая. Яви се при нас А. А. Д., която беше насочена от общия ТЕЛК на Пета градска болница-С. по нейно желание с определен процент ТНР за установени общи заболявания, достатъчен за трета група инвалидност постарому. Рутинно протече прегледът – извършихме всичко, което бе нужно за очната диагностика, не установихме никакви очни заболявания, които да обуславят при лицето какъвто и да е процент ТНР по отношение на очите. А. А. Д. вече имаше 62% ТНР от общия ТЕЛК. Ние бяхме последни в процедурата по преосвидетелстване, поради което механично пренесохме тези 62% ТНР в нашето решение. В мотивите отразихме 0% ТНР за очни заболявания и 62% ТНР за общи заболявания, определени от специализирания състав на ТЕЛК при Първа градска болница - С.. По този случай се разви една дълга процедура, получавахме различни документи със срокове за възражения от НОИ, ходихме на срещи в НОИ. В крайна сметка се изискваше от нас

да възстановим сумите, изплатени на тази пациентка като пенсия за инвалидност на база издаденото от нас експертно решение. Изключително неприятно беше случилото се тъй като всички сме с дългогодишен професионален стаж, отнасяхме се добросъвестно и сериозно към служебните си задължения, не сме имали предходни начети и наказания. Самите ние бяхме определили 0% ТНР и нямаме абсолютно никаква вина за получените от лицето пенсии, и беше крайно несправедливо да се иска от нас да възстановяване сумите. Имаше елемент на професионално неудобство, тъй като болницата е голяма, коментари всякакви, не можеш да разясниш детайли и да се оневиниш, не се чувстваш виновен, но не можеш да неутрализираш приказките по този повод, чувстваш се неудобно, без да можеш да обясниш на всеки как точно стоят нещата. Д-р Б. Ж. е по-емоционална от нас, много е стриктна и точна, изключително притеснителна. Затова тя понесе още по-тежко случилото се. В крайна сметка, в рамките на обща реорганизация, специализираният ТЕЛК по общи заболявания беше съкратен. След като ни освободиха, аз не поддържам връзка с нея, не знам как са се развили нещата в професионален и личен план за нея. Тя е много притеснителна и когато е притеснена, това много ѝ личи. Затворен човек е, не споделяше. Мисля че е от провинцията, под наем на квартира живееше в С., не знам дали има мъж или семейство, знам че имаше майка, за която се грижеше и пътуваше до родното си място. Всичко случило се абсолютно негативно ѝ се отрази. Ние продължихме да работим, за нея не знам. Специализираният очен ТЕЛК го разформироваха преди 3 години. Знам, че д-р Ж. е предприела някакви действия в своя защита, но подробности не са ми известни. Аз и д-р С. ходихме в НОИ. Знам, че д-р Ж. беше платила веднага припадащата ѝ се сума, а ние решихме да обжалваме без да плащаме, независимо, че се трупаха лихви.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме повече въпроси към свидетелката.

ПРИКЛЮЧИ се разпитът и се **ОСВОБОДИ** свидетелката от залата.

адв. С.: В хода на разпита на свидетелките се констатира, че споменатите от тях експертни решения са представени по делото в частични копия, със снимани първите лицеви страници, не и останалите страници. Ето защо ги представям в цялостни копия.

юрк. П.: Не възразявам да се приемат представените от пълномощника на ищцата нови цялостни копия от експертните решения.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам.

СЪДЪТ на основание чл.148 ГПК вр. чл.144 АПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА днес представените от пълномощника на ищцата цялостни заверени преписи от ЕР № 1829/22.10.2013 г. на ТЕЛК „Очни заболявания“ при [фирма] и ЕР № 1885/07.06.2013 г. на ТЕЛК „Общи заболявания“ при [фирма].

СТРАНИТЕ (поотделно): Няма да сочим нови доказателства.

СЪДЪТ като намира спора за изяснен от фактическата му страна и на основание чл.149, ал.1, изр.2 ГПК вр. чл.144 АПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

адв. С.: Моля да уважите иска за неимуществени вреди, в размер на 650 лв. без законна лихва. Смятам, че с изслушаните в днешно с.з. свидетелски показания се доказаха основните ни фактически твърдения. Искът е предявен в крайно занижен размер, има символичен характер, с оглед признаване по съдебен ред невинността на доверителката ми. Това е и целта на делото. Претендирам присъждане на направените разноски съгласно списък по чл.80 ГПК с приложен към него ДПЗС № 574010 от 25.03.2017 г., като моля да имате предвид, че уговореното адвокатско възнаграждение не е заплатено, поради материални затруднения на ищцата. Моля да се възобнови съдебното следствие, за да ѝ се даде възможност до следващото с.з. да плати този адвокатски хонорар и съответно да бъде възложен в тежест на ответника.

юрк. П.: По последното искане на пълномощника на ищцата за възобновяване на съдебното следствие, предоставям преценката на съда.

ПРОКУРОРЪТ: Предоставям преценката на съда.

СЪДЪТ по искане на пълномощника на ищцата и на основание чл.253 ГПК вр. чл.144 АПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определението за даване ход по съществото на делото от днешното с.з.

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 09.11.2017 г. – 10.00 часа, за когато страните са уведомени.

Протоколът, изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13.34 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: